

XVII AmE 37/05

**WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 8 czerwca 2006r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący: SSR (del) Witold Rękosiewicz

Protokolant: apl. sąd. Sylwia Paschke

po rozpoznaniu w dniu 8 czerwca 2006 r. w Warszawie

sprawy z powództwa Teresy N

przeciwko Prezes Urzędu Regulacji Energetyki

zainteresowany: P   Spółka Gazownictwa Sp. z o.o. z/s w G

o wstrzymanie dostaw paliwa gazowego

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 22
lutego 2005r. Nr OGD-73/655/2005/BK

- I. Odrzuca odwołanie w zakresie punktu 2 i 3
- II. Oddala odwołanie w pozostałej części
- III. Zasądza od Teresy N   na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 360zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego
- IV. Przejmuje na Skarb Państwa Kasa Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę 100zł (sto złotych) tytułem wpisu sądowego od odwołania od którego powód był zwolniony.

SSR (del) Witold Rękosiewicz

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność

Sekretarz

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22.2.2005r. nr OGD – 73/655/2005/BK Prezes Urzędu Regulacji Energetyki stwierdził, że wstrzymanie przez P. Spółkę Gazownictwa Sp. z o.o. w G. dostaw gazu do mieszkania Pani Teresy N. (powódka), w O. było uzasadnione.

Swoją decyzję Prezes URE oparł na ustaleniu, że Sąd Rejonowy w O. wyrokiem z dnia 02.06.2004r. w sprawie o sygn. akt. nałożył na Panią N. obowiązek zapłaty zaległych należności z tytułu niezapłaconych faktur za pobrane paliwo gazowe. Z uwagi na uprawomocnienie się w/w wyroku Prezes URE mając na względzie przepis art. 365§ 1 kc, zgodnie z którym orzeczenie prawomocne wiąże również inne Sądy i organy państwowe, i uznając za niedopuszczalne dokonanie oceny stanu faktycznego potwierdzonego prawomocnym wyrokiem, stwierdził, iż P. miało podstawy prawne i faktyczne do wstrzymania dostaw gazu do lokalu powoda.

W złożonym odwołaniu Teresa N. wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji oraz orzeczenie co do istoty sprawy o wznowieniu dostaw gazu do jej mieszkania z zaliczeniem do 1- wszej grupy przyłączeniowej.

Domagała się również zasądzenia na jej rzecz na podstawie art. 56 ustawy z dnia 10.04.1997r. Prawo Energetyczne (tekst jedn. Dz. U. z 2003r. nr 153, poz. 1504) od Dyrektora Zakładu Gazownictwa Oddział w O. Jana W. odszkodowania za narażenie na straty materialne, fizyczne i psychiczne oraz ukaranie Dyrektora Północnego Oddziału Terenowego Urzędu Regulacji Energetyki w Gdańsku za opieszałość w wydawaniu zaskarżonej decyzji. Skarżąca zarzuciła przedmiotowej decyzji, że została wydana bez uwzględnienia przyczyny niezapłacenia przez nią należności za pobrany gaz a ekspertyza metrologiczna gazomierza została zinterpretowana jednostronnie – w jej ocenie nieprawidłowo – bez jakiegokolwiek ekspertyzy technicznej. Wskazała, że jeszcze w trakcie postępowania administracyjnego

gazomierz został zniszczony. Podniosła też, iż pominięto fakt zainstalowania w jej mieszkaniu energooszczędnego odbiornika gazu.

Pozwany wniósł o oddalenie odwołania. Podkreślił, że odwołanie nie zawiera konkretnych zarzutów dotyczących decyzji.

Wskazał, że brak jest podstaw do uwzględnienia wniosku powoda o wydanie orzeczenia co do istoty sprawy, ponieważ zaskarżona decyzja stwierdzając, że wstrzymanie dostaw gazu było uzasadnione, rozstrzygała o istocie sprawy.

Prezes URE zaznaczył, że nie ustały określone w art. 6 ust 3a ustawy Prawo Energetyczne przyczyny wstrzymania dostaw gazu do lokalu powoda, który mimo wezwania do zapłaty z wyznaczeniem dodatkowego terminu i powiadomienie o zamiarze wypowiedzenia umowy nie uiścił należności za pobrane paliwo gazowe.

Uzasadniało to zdaniem pozwanego wstrzymanie dostaw gazu.

Również zarzut wydania decyzji z pominięciem dowodów uznał pozwany za nietrafny wskazując, iż z uwagi na uprzednie wydanie przez Sąd prawomocnego wyroku, którym był związany (art. 365§ 1 kpc) nie było możliwe dokonanie oceny stanu faktycznego w sposób odmienny niż zostało to określone w/w wyroku sądowym.

Odnosnie żądania przyznania odszkodowania pozwany wskazał, że wykracza ono poza ramy prowadzonego przez Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów postępowania, jest niezgodne z art. 479⁴⁹kpc i nie może być przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie. Nie uznał też zarzutów powoda co do sposobu prowadzenia postępowania administracyjnego, oceny samej treści decyzji i wiążącego się z tym żądania ukarania dyrektora oddziału Urzędu.

Zainteresowany również wniósł o oddalenie odwołania. Wskazał, że wydanie decyzji poprzedziło wydanie prawomocnego wyroku Sądu nakładającego na stronę powodową obowiązek opłaty za pobrany gaz. Zaznaczył, że powód mimo to nie uiścił należnej opłaty.

Podniósł, iż brak podstaw do uwzględnienia pozostałych zawartych w odwołaniu żądań strony powodowej.

W piśmie z dnia 26.08.2005r. pani N. odpowiadając na stanowiska pozwanego i zainteresowanego podtrzymała żądania zawarte w odwołaniu. Ponownie zwróciła uwagę na pominięcie przy wydaniu decyzji pisma URE z dnia 07.10.2003r. i pisma Urzędu Miar z dnia 08.07.2005r. i 07.01.2004r. mówiących o konieczności przeprowadzenia ekspertyzy technicznej gazomierza. Zwróciła uwagę na fakt rozmontowania gazomierza w trakcie postępowania wyjaśniającego i nie wydania opinii o wyglądzie jego części.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i zauważył co następuje:

W dniu 06.10.2003r. Prezes URE na wniosek powoda Teresy N wszczął postępowanie w sprawie nieuzasadnionego wstrzymania przez zainteresowanego dostaw gazu do lokalu mieszkalnego położonego w O przy ul. J. (art. 8 ust 1 Prawa Energetycznego).

Podczas postępowania administracyjnego Prezes URE ustalił, że przyczyną wstrzymania dostaw gazu było niezapłacenie przez Panią N: należności za pobrane w dniach od 05.03. do 07.09.2002r. paliwo gazowe na łączną kwotę 200,85 zł.

Pani N stała na stanowisku, że znajdujący się w jej mieszkaniu licznik zawyżał wskazania zużytego gazu i zażądała przeprowadzenia ekspertyzy jego działania (k. 6 akt adm). Ponieważ wynik ekspertyzy (k. 8 akt adm) wskazał, że gazomierz nie zawyżał wskazań zużycia gazu a nawet wykazywał zużycie mniejsze od rzeczywistego, P' domagała się zapłaty zgodnie z dokonany odczytem licznika.

Z uwagi i na to, że mimo doręczenia stosownego wezwania (k. 23 akt adm) z wyznaczeniem dodatkowego terminu opłata za opłata za gaz nie została uiszczona. P' działając na podstawie art. 6 ust 3 i 3a Prawa Energetycznego w dniu 15.05.2003r. wstrzymała dostawy gazu do lokalu pani N (protokół k. 13 akt adm).

Po uzyskaniu przez Prezesa URE informacji o toczącym się przez Sąd Rejonowy w O. . . . . postępowaniu cywilnym z powództwa P . . . . . przeciwko pani N . . . . . o zasądzenie należności z tytułu niezapłacenia należności za dostarczony we wskazanym okresie gaz, w dniu 24.02.2003r. pozwany wydał postanowienie o zawieszeniu postępowania administracyjnego w przedmiotowej sprawie. Postanowienie wydane zostało w oparciu o przepis art. 97 § 1 pkt 4 kpa, zgodnie z którym organ administracji zawiesza postępowanie, gdy rozpoznanie i wydanie decyzji zależy od uprzedniego rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez inny organ lub Sąd.

W ocenie Prezesa URE zagadnieniem wstępnym było ustalenie czy pani N . . . . . była zobowiązana do zapłacenia należności za pobrane paliwo gazowe w sytuacji gdy zainstalowany gazomierz wskazywał wadliwe zużycie gazu a tym samym czy zasadne było wstrzymanie przez P . . . . . dostaw gazu do jej lokalu na podstawie art. 6 ust 3a Prawa energetycznego. Przy wydaniu postanowienia o zawieszeniu postępowania w zw. z zaistnieniem zagadnienia wstępnego Prezes URE miał na uwadze, że Prawo energetyczne nie upoważnia go do administracyjnego rozstrzygnięcia sporów dotyczących rozliczeń stron. Właściwym do rozstrzygnięcia tego rodzaju sporów jest Sąd powszechny. W tym stanie za zasadne należy uznać zawieszenie postępowania administracyjnego i pozostawienie zagadnienia wstępnego do rozpoznania przez Sąd powszechny. Postanowienie o zawieszenie postępowania nie zostało zaskarżone. Po uprawomocnieniu się wyroku Sądu Rejonowego w O. . . . . i uzyskaniu stosownego potwierdzenia (k. 187 akt adm) Prezes URE postanowieniem z dnia 01.02.2005r. podjął z urzędu zawieszony postępowanie w sprawie nieuzasadnionego wstrzymania dostaw paliwa gazowego do mieszkania powódki (k. 199 akt adm).

Pozwany uznał, że wobec wydania i uprawomocnienia się wyroku Sądu rozstrzygającego zagadnienie wstępne odpadła przyczyna uzasadniająca zawieszenie prowadzonego przez niego postępowania administracyjnego i

możliwe jest rozstrzygnięcie sporu dotyczącego nieuzasadnionego wstrzymania dostawy gazu.

Po zakończeniu postępowania administracyjnego w oparciu o uzyskane informacje i okoliczności stwierdzone prawomocnym wyrokiem Sądu Prezes URE wydał w dniu 22.02.2005r. przedmiotową decyzję.

Zważyć należało, że wobec uprawomocnienia się wyroku Sądu Rejonowego w O w sprawie o sygn. którym z uwagi na treść art. 365§ 1 kpc Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów również jest związany, przedmiotem badania w postępowaniu na skutek odwołania od decyzji Prezesa URE może być ocena działania w/w organu oraz sama decyzja tylko w zakresie nie objętym prawomocnym orzeczeniem Sądu. Trafność takiej opinii potwierdza przytoczone przez pozwanego w zaskarżonej decyzji stanowisko Naczelnego Sądu Administracyjnego wyrażone w wyroku z dnia 19.05.1999r. sygn. akt IV SA 2543/98.

Analizując w tych warunkach żądanie powoda uchylecia zaskarżonej decyzji i orzeczenia co do istoty sprawy należy stwierdzić, że w prowadzonym postępowaniu Prezes URE prawidłowo ustalił, iż wstrzymanie dostaw gazu nastąpiło wskutek nie zapłacenia przez Panią N należności za dostarczone paliwo gazowe. Trafnie też pozwany uznał, że nie jest uprawniony do rozpoznania pojawiającego się na tym etapie postępowania zagadnienia wstępnego dotyczącego istnienia obowiązku powoda zapłaty należności za pobrane paliwo gazowe w sytuacji, gdy zainstalowany gazomierz wskazywał wadliwe zużycie gazu.

Wobec dokonanych następnie w postępowaniu sądowym ustaleń stanu faktycznego i przesądzeniu o istnieniu obowiązku powoda zapłaty należności za pobrany gaz, co zostało potwierdzone prawomocnym wyrokiem Sądu wiążącym inne Sądy i organy państwowe. Prezes URE trafnie uznał, że zainteresowany nie naruszył przepisów Prawa energetycznego wstrzymując dostawę gazu do mieszkania powoda.

W ocenie Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów również P¹ zgodnie z art. 6 ust 3a Prawa energetycznego wystosowała do powoda wezwanie do zapłaty zaległej opłaty, wyznaczając dodatkowy termin na jej uiszczenie i uprzedzając o skutkach nieopłacenia należności.

Wobec powyższego uznać należało, że zaskarżona decyzja jest trafna i brak jest podstaw do uwzględnienia odwołania powoda w tym zakresie jako niezasadnego. Z tych przyczyn Sąd mając na uwadze przedstawione okoliczności oddalił odwołanie powoda w części dotyczącej żądania jego uchylenia – art. 479⁵³ § 1 kpc.

Jednocześnie oceniając zawarte w odwołaniu żądania przyznania odszkodowania od Dyrektora Zakładu Gazowniczego oraz ukarania Dyrektora Oddziału Terenowego Urzędu Regulacji Energetyki Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że wykraczają one poza określone przepisami kpc granice postępowania odwoławczego prowadzonego przed tym sądem na skutek odwołania od decyzji Prezesa URE. Zgodnie bowiem z art. 479⁴⁹ kpc i art. 479⁵³ kpc odwołanie od decyzji Prezesa URE powinno zawierać wniosek o uchylenie albo zmianę decyzji w całości lub w części a wydając orzeczenie w sprawie Sąd może oddalić odwołanie lub uwzględniając je zaskarżoną decyzję uchylić albo zmienić w całości lub w części i orzec co do istoty sprawy.

Z powyższego wynika, że w odwołaniu od decyzji Prezesa URE niedopuszczalne jest zgłoszenie innych, niż wymienione w art. 479⁴⁹ kpc żądań a jeżeli nawet zostaną one w odwołaniu zawarte niedopuszczalne jest ich rozpoznanie przez Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

W tym stanie, wobec uznania, że w postępowaniu przed tutejszym sądem powodowi nie służy prawo do wystąpienia z żądaniem przyznania mu odszkodowania oraz ukarania uczestniczących w wydaniu zaskarżonej decyzji osób, na podstawie art. 199 § 1 pkt 1 kpc odwołanie w tym zakresie należało odrzucić.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono stosownie do wyniku sporu na podstawie art. 98 i 99 kpc w zw. z art. 121 kpc.

Przejęcie na Skarb Państwa Kasę Sądu Okręgowego w Warszawie wpisu od odwołania, od którego powód był zwolniony postanowieniem Sądu uzasadnia art. 11 ust 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

SSR (del) Witold Rękosiewicz

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność

_____
Sekretarz
L